

MANO NAUJOVIŠKOS BIBLIOTEKOS VIZIJA

ANKETA

I. DUOMENYS APIE BIBLIOTEKĄ*

Bibliotekos pavadinimas: Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešoji biblioteka

II. BIBLIOTEKOS VIZIJA*

Kai įdomu ir gera būti

Pirmiausia – ateini. Gal... ne. Pirmiausia – nori ateiti. Nes pastebi. Spalvas, formas, užrašus. Pastatą, į kurį pakelį akis, pasuki veidą. Pastatą, kurio link nelyg savaime pasisuka tavo batų smaigaliai. Arba kitaip: tavo pakviečia... Rodyklės, stendai, ACM ekranai ir nenuobodūs lankstinukai, tau įteikti gražaus žmogaus. Gal popierėlis tik... tačiau vis tiek – kitoks, kažkoks neįprastas, bet patogus. Įsidedi rankinėn. Kišenėn. Jei ne dabar – tada rytoj: nueisi pažiūrėti ten, tuo užrašytu adresu.

Ir jau viduj... Jauku, gražu, nešalta. Jauties gerai. O dar ir šypsenos tau sako „labas rytas“. Laba diena. Kaip malonu. Eini pirmyn. Drąsiau, guviau. Linksma žemėlapis – per visą sieną. Tu stabteli, užsikiši nykščius už petnešų kuprinės. Galvoji „Vau, netgi Akropolis tokių kietų žemėlapių nėra...“ Ir tu renkies, ir supranti, kur eiti: klausysies muzikos, skaitys laikraščius, išgersi balintos kavos... Nesupranti? Eini arčiau: jau mažesnėm raidelėm surašyta, ką reiškia „Komplektavimas“ ar „Saugykla“.

Ir netolies... plakatai, stendai. Tu nustembai: penktadienį akustinis M. Mikutavičiaus koncertas?! Ir klubai: literatų, skaitančių mamų, diskusijų, muzikos, filmų mėgėjų... Mokymai, kursai, seminarai, paskaitos: tik tu ateik ir dalyvauk! Koncertai, renginiai kiti, spektakliai, parodos – kas greitai bus, dabar, rytoj, kas dar numatoma vėliau... Kalendoriukai renginių, paimk, kad nepamirštum, ir informacinės knygelės, kas yra, kokia ši tavo..? ta biblioteka...

Bet gal dabar – tenai... kur knygos. Kiek jų čia daug! Net nejauku... Bet tik truputį – nes iškart pašaukia, jų eilės, jų viršeliai, jų popierinis aidesys. Ir tu eini, ir niekas tau netrukdo, tik padeda – rodyklės, skaičiai, dideli ir aiškūs užrašai – kur ant lentynų, virš lentynų, ant grindų, šalia lentynų – nė nesvarbu, nes juos lengvai randi, matai. Renkies, prisėdi, pavartai. Išsirenki, pasidedi ant lentynėlės, stalelio, pritaisyto šalimais. Kol kas – tik dvi knygos – gi pirmas kartas... Ir išeini iš to įtraukiančio labirinto, nė nežinai, kiek laiko užtrukai, tada – vėl rinktis tau: bendrauti, nueiti pas darbuotoją kuri žvilgsniu ir šypsena lyg kviečia, ar sau pačiam sudėt knygas ant šito pastatyto „knygomato“.

Ir jau namo... Na, ne. Dar – į kavinę: išgert arbatos, pasėdėt, prisijaukint pasiimtas knygas ir šitą vietą. Su tuo jausmu, prisiminimu, kai čia įėjus, prisitapai šiai vietai ir gavai...gal tik kortelę plastikinę...bet, kai galvoji, dalimi – ir lyg smagu – šitos bendruomenės tapai...

Tu čia – jau nebe pirmą kartą, skaitai knygas – iš popieriaus ir elektronines, savo skaityklėj, kuri, kaip visad, guli tavo krepšyje, klausaisi paskaitų, naudojiesi, jei reikia, interneto užrašais, lankais kursuose, renginiuose ar ateini tik šiaip, pabūt ir pabendraut... Bet ne – ne šiandien. Šiandien dirbi tu, užsisakei jau vakar vieną kambarėlių, kuris – erdvė tik tau. Kur niekas netrukdyt, kur pasidėjus savo daiktus, tu kibsi į knygas ir duomenų bazines, guldydama tą išmintį į savo užrašus ir *notebooką*. Tik prisiminsi, su nostalgija, kitus kampus – šios bibliotekos: su minkštasuoliais, gėlėm, staleliais, pagalvėlėm, kur susirinkdavot, kalbėdavot, juokaudavot su draugėmis, draugais. Ir kai pavargsi – tik trumpam stiklo duris užversi: nueisi gal užkąst, gal atsigerit juodos kavos... o gal kažką dar nusikopijuot, atsispausdint...

O jeigu susilaužei koją ar senai senai nevaikštai... gal pasiimk mobilų telefoną ar laptopą – surašyk... ką tu norėtum paskaityti, ir jei knygos laisvos, rytoj iš ryto į namus atneš tau bibliotekos savanoris tai, ko tu lentynose galbūt tiesiogiai nematai...

Užrašė: Šiaulių apskrities Povilo Višinskio biblioteka
Idėjos: Šiaulių valstybinės kolegijos bibliotekos informacinių išteklių valdymo studentai

„Norėčiau ateities bibliotekoje jaustis panašiai kaip namie. O ne tik ateiti, pasiimti knygą ar ją gražinti ir išeiti“. (*Studentė, neužrašiusi savojo vardo*)

„Bibliotekoje žmogus turėtų rasti ramybę ir atsiriboti nuo pasaulio triukšmo. Tad būkime modernūs „atvirkščiai“: kuo mažiau technologijų, kurios atitraukia nuo knygos ir paprasto malonaus skaitymo. Bent vienoje patalpoje atskirkime techniką ir paprastutę knygą ir prisiminkime, kaip gera skaityti, kai aplink negirdėti kompiuterių ūžimo“. (*Studentė Raminta Šimaitytė*)

*Privalomi laukai